

[Justitsministeren]

skal tage stilling hverken til det ene eller det andet – at man havde en anden vurdering, idet man i forretningen sagde: lad dem bare komme ind, de kan få en opskrift på, hvordan man kan spise billigt for 10 kr. Jeg har endda hørt, at nogle har serveret for de pågældende. Det er ikke, fordi det i sig selv påvirker min vurdering af, hvad der er sket, men jeg synes, man skal have forståelse for, at i denne situation må politiets vurdering også være påvirket af, hvad den, der er krænket, selv har ønsket, der videre skulle foretages.

Jeg ved ikke, om jeg ikke også har svaret hr. Hagen Hagensen med hensyn til, om det var skærpende, at de var mange. Jeg tror, det svar er givet, og jeg må slutte med at sige, at jeg går ud fra, at netop denne debat og det, der er sagt her, tilsiger, at politiet vil handle i overensstemmelse med de synspunkter, der er kommet frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til justitsministeren af:**Birte Weiss (S):**

»Hvordan kan ministeren sikre, at dommerkendelsen om, at Tårnby bibliotek skal udlevere fortrolige oplysninger om en låners bogvalg, ikke skaber præcedens?«

(Spm. nr. 698).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge Politiken den 11. marts har politiet via en dommerkendelse fået adgang til at studere den bombedræbte Enrico Sassaras lån af bøger på Tårnby bibliotek. Kendelsen er udtryk for en ny og principielt farlig tendens, der strider mod borgernes selvfølgelig ret til anonymitet ved biblioteksbenyttelse. Desuden må det anses for yderst hasarderet at forsøge at bedømme en persons hensigter og sindelag på baggrund af vedkommendes læsevaner.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan indledningsvis bekræfte, at retsplejeloven åbner mulighed for at pålægge personer eller myndigheder at udlevere dokumenter og andre oplysninger til politiet, når det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen af straffesager.

Imidlertid er det meget væsentligt at fremhæve, at de endelige afgørelser herom træffes af domstolene. Retten skal i hvert enkelt tilfælde vurdere, om der foreligger så væsentlige hensyn til sagens opklaring, at oplysningerne skal gives uanset en eventuel tavshedspligt på det pågældende område.

Som det vist allerede fremgår af det, jeg her har sagt, er der tale om meget vanskelige afgørelser. På den ene side er der hensynet til tavshedspligten i videste forstand, på den anden side hensynet til opklaringen af alvorlige straffelovovertrædelser. Jeg har fuld tillid til, at politiet og domstolene nøje tager hensyn til de nævnte aspekter, inden der træffes afgørelse.

Lad mig om den konkrete sag sige, at den pågældende var fundet i besiddelse af et stykke papir med diverse optegnelser, som formentlig vedrørte biblioteksnumre for udlånsbøger. Det drejer sig bl. a. om numre, som vedrørte sprængstoffer, sprængningsteknik, kemikaliefremstilling m.v. Politiet fandt det af afgørende betydning for efterforskningen at få oplyst nøjagtigt, hvilke bøger han havde lånt, bl. a. for at drage sammenligning mellem bøgernes indhold og fremkomne oplysninger om bombernes konstruktion m.v.

Under henvisning til den alvorlige sag samt til den omstændighed, at begæringen vedrørte en person, som var afgået ved døden som følge af lovovertrædelsen, anmodede politiet biblioteket om at oplyse, hvilke bøger den pågældende havde lånt i en nærmere angivet periode. Politiets begæring er senere tiltrådt af Københavns byret.

Birte Weiss (S):

Det siger sig selv, at mit spørgsmål ikke er et forsøg på at blande mig i domstolenes afgørelser. Derfor er det for så vidt ikke så meget ministerens mening om den konkrete sag fra Tårnby bibliotek, der interesserer mig. Det afgørende er for mig det principielle spørgsmål, om det overhovedet bør være muligt for udenforstående at skaffe sig kendskab til, hvad en bestemt person låner på biblioteket. Sådan som bibliotekernes noteringsystem er i dag, kan det – ganske vist med en hel del besvær – altså godt lade sig gøre.

Det er naturligvis, sådan som ministeren også sagde det, en betryggelse, at der skal en